

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 6. stavak 1. i članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima ⁽¹⁾ tumačiti na način da je prilikom ispitivanja poduzetnikova ugovornog prava na naknadu štete od potrošača, koje on temelji na neopravdanom odustanku potrošača od ugovora, isključena primjena dispozitivnog nacionalnog prava već ako opći uvjeti poduzetnika sadržavaju nepoštenu odredbu kojom se poduzetniku, osim određaba dispozitivnog nacionalnog prava, u odnosu na potrošača koji krši ugovor opcionalno daje pravo na paušalnu naknadu štete?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje:

2. Je li takva primjena dispozitivnog nacionalnog prava isključena i ako poduzetnik svoje potraživanje naknade štete od potrošača ne temelji na toj odredbi?

U slučaju potvrdnog odgovora na prvo i drugo pitanje:

3. Protivi li se navedenim odredbama prava Unije to da se u slučaju odredbe koja sadržava više pravila (primjerice alternativne sankcije u slučaju neopravdanog odustanka od ugovora) zadrže na snazi oni dijelovi odredbe u ugovornom odnosu koji su ionako u skladu s dispozitivnim nacionalnim pravom te se ne kvalificiraju nepoštenima?

⁽¹⁾ SL 1993., L 95, str. 29. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. listopada 2021. uputio Verwaltungsgerichtshof (Austrija) –
Funke Sp. z o.o.**

(Predmet C-626/21)

(2022/C 37/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Podnositelj revizije: Funke Sp. z o.o.

Tuženo tijelo: Landespolizeidirektion Wien

Prethodna pitanja

Treba li

- Direktivu 2001/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 3. prosinca 2001. o općoj sigurnosti proizvoda ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 765/2008 ⁽²⁾ i Uredbom (EZ) br. 596/2009 ⁽³⁾, osobito njezin članak 12. i Prilog II.,
- Uredbu (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju pravila za akreditaciju i nadzor tržišta u okviru prodaje proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 339/93, posebice njezine članke 20. i 22. te
- Provedbenu odluku Komisije (EU) 2019/417 od 8. studenoga 2018. o utvrđivanju smjernica za upravljanje Sustavom Europske unije za brzu razmjenu informacija „RAPEX” uspostavljenim prema članku 12. Direktive 2001/95/EZ o općoj sigurnosti proizvoda te njegovim sustavom obavješćivanja ⁽⁴⁾, tumačiti na način da

1. iz tih odredbi izravno proizlazi pravo gospodarskog subjekta na dopunu obavijesti RAPEX-a?
2. je Europska komisija nadležna za odlučivanje o takvom zahtjevu?

ili

3. je tijelo predmetne države članice nadležno za odlučivanje o takvom zahtjevu?

(u slučaju potvrdnog odgovora na treće prethodno pitanje)

4. je (nacionalna) sudska zaštita od takve odluke dostatna ako se ne dodjeljuje svim osobama, nego isključivo gospodarskom subjektu na kojeg se odnosi (obvezna) mjera protiv (obvezne) mjere koju je odredilo tijelo?

(¹) SL 2002., L 11, str. 4. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 12.)

(²) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditaciju i za nadzor tržišta u odnosu na stavljanje proizvoda na tržište i o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 339/93 (SL 2008., L 218, str. 30.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 51., str. 154.)

(³) Uredba Europskog parlamenta i Vijeća od 18. lipnja 2009. o prilagodbi većeg broja instrumenata koji podliježu postupku iz članka 251. Ugovora Odluci Vijeća 1999/468/EZ, s obzirom na regulatorni postupak s kontrolom – Prilagodba regulatornom postupku s kontrolom – četvrti dio (SL 2009., L 188, str. 14.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 3., str. 185.)

(⁴) SL 2019., L 73, str. 121.

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 15. listopada 2021. uputio Verwaltungsgericht Wiesbaden
(Njemačka) – OQ/Land Hessen**

(Predmet C-634/21)

(2022/C 37/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: OQ

Tuženik: Land Hessen

Intervenijent: SCHUFA Holding AG

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 22. stavak 1. Uredbe (EU) 2016/679 (¹) Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.) tumačiti na način da već automatizirano utvrđivanje vrijednosti vjerojatnosti o ispitaničkovoj sposobnosti da ubuduće otplaćuje kredit predstavlja odluku koja se temelji isključivo na automatiziranoj obradi, uključujući izradu profila, koja proizvodi pravne učinke koji se odnose na ispitanika ili na sličan način značajno na njega utječu ako tu vrijednost utvrđenu na temelju ispitaničkovih osobnih podataka voditelj obrade prenosi trećem voditelju obrade i ako je ta vrijednost relevantna za odluku o zasnivanju, provedbi ili prestanku ugovornog odnosa s ispitanikom koju donosi potonji voditelj obrade?
2. U slučaju niječnog odgovora na prvo prethodno pitanje: treba li članak 6. stavak 1. i članak 22. Uredbe (EU) 2016/679 (Opća uredba o zaštiti podataka) tumačiti na način da im se protivi nacionalna odredba u skladu s kojom je upotreba vrijednosti vjerojatnosti, u ovom slučaju vrijednost vjerojatnosti u pogledu sposobnosti i spremnosti otplate koju treba izvršiti fizička osoba prilikom uključivanja informacija o potraživanjima, odnosno o određenom budućem ponašanju fizičke osobe u svrhu donošenja odluke o zasnivanju, provedbi ili prestanku ugovornog odnosa s tom osobom (ocjenjivanje), dopuštena samo ako su ispunjeni određeni drugi uvjeti koji se detaljno navode u obrazloženju zahtjeva za prethodnu odluku?

(¹) Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. te ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)